Torsdag den 25. november 2021

P9_TA(2021)0483

Menneskerettighedssituationen i Cameroun

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2021 om menneskerettighedssituationen i Cameroun (2021/2983(RSP))

(2022/C 224/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Cameroun, navnlig beslutningen af 18. april 2019 ([1]),

— der henviser til situationsrapporten om Cameroun fra FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender af 5. november 2021 og EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden 2020 — Landerapport: Cameroun af 21. juni 2021,

— der henviser til partnerskabsaftalen AVS-EU (»Cotonouaftalen«),

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

— der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev ratificeret af Cameroun i 1993,

— der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra juni 1981,

— der henviser til Republikken Camerouns forfatning,

— der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,

A. der henviser til, at de første fredelige protester fremmet af det engelsksprogede camerounske civilsamfundskonsortium mod den føderale regerings marginalisering af Camerouns engelsksprogede regioner i 2016 blev undertrykt med ekstrem vold fra de statslige myndigheders side, hvilket øgede støtten til separatisme og fremkomsten af flere separatistiske militser, der opfordrede til en ny statsdannelse, Ambazonia, og førte til en blodig militær konflikt;

B. der henviser til, at dialog er en forudsætning for fred, og at præsident Paul Biyas regering konsekvent har afvist enhver direkte drøftelse med de separatistiske ledere fra de engelsksprogede regioner;

C. der henviser til, at Cameroun står over for en række samtidige politiske og sikkerhedsmæssige udfordringer, herunder trusler fra Boko Haram i dets nordligste region og et internt væbnet separatistoprør, som snart har stået på i fem år i dets engelsksprogede nordvestlige og sydvestlige regioner;

D. der henviser til, at engelsksprogede lærere og advokater i 2016 gennemførte fredelige strejker og demonstrationer i de nordvestlige og sydvestlige regioner for at give udtryk for deres modstand mod indførelsen af det franske retssystem og sprog ved deres domstole og i deres klasseværelser, hvilket udløste krisen; der henviser til, at den væbnede konflikt siden 2017 har kostet tusindvis af mennesker livet og ført til en regulær humanitær krise i Camerouns engelsksprogede regioner;

E. der henviser til, at mere end 3 000 civile og hundredvis af medlemmer af sikkerhedsstyrkerne til dato har mistet livet; der henviser til, at den igangværende konflikt i Cameroun internt har fordrevet over 1 millioner mennesker; der henviser til, at over 2,2 millioner mennesker har behov for humanitær bistand, og at over 66 000 har søgt tilflugt i nabolandet Nigeria; der henviser til, at Cameroun huser mere end 447 000 flygtninge og asylansøgere; der henviser til, at denne krise har en afsmittende virkning på Camerouns vestlige regioner og kystregioner;

([1]) EUT C 158 af 30.4.2021, s. 7.

Torsdag den 25. november 2021

F. der henviser til, at retsstatsprincippet ikke respekteres af staten Cameroun, idet uafhængige observatører, herunder Human Rights Watch og Amnesty International, tidligere har dokumenteret militære retssager, der var præget af alvorlige materielle og proceduremæssige mangler, hvor uskyldsformodningen, retten til et passende forsvar og dommernes og hele retsvæsenets uafhængighed i alvorlig grad var undergravet;

G. der henviser til, at sammenstødene mellem engelsksprogede separatistiske væbnede grupper og statslige sikkerhedsstyrker bliver stadig hyppigere og mere alvorlige; der henviser til, at leveringen af humanitær bistand også er blevet stærkt forstyrret i de berørte regioner på grund af ikkestatslige væbnede grupper og nedlukningsforanstaltninger, hvilket har medført stor fødevareusikkerhed i disse regioner og frataget titusindvis af mennesker adgang til livsvigtig sundhedspleje; der henviser til, at der kun blev indrømmet få undtagelser fra nedlukningsforanstaltningerne af humanitære grunde, og at leveringen af bistand derfor i væsentlig grad blev forstyrret; der henviser til, at FN-agenturer er blevet tvunget til at indstille deres humanitære aktiviteter på trods af de yderligere sårbarheder, som covid-19-pandemien har skabt;

H. der henviser til, at civile rammes hårdest af volden og konflikten mellem regeringen og separatiststyrkerne og udgør langt størstedelen af ofrene; der henviser til, at både regeringsstyrker og separatiststyrker konstant foretager gengældelsesaktioner mod hinanden, som bevidst er rettet mod civile og sårbare dele af befolkningen;

I. der henviser til, at Felix Agbor Nkongho, menneskerettighedsadvokat og fremtrædende forkæmper for det engelsksprogede mindretals rettigheder, som er fortaler for en fredelig løsning på krisen, ved flere lejligheder har modtaget dødstrusler fra de væbnede separatistiske grupper; der henviser til, at han ikke er den eneste person, der udsættes for angreb og chikane;

J. der henviser til, at siden valget i 2018 har de politiske spændinger udviklet sig til hadefulde udtalelser på grundlag af etnicitet eller politisk overbevisning, som derefter forstærkes gennem sociale medieplatforme;

K. der henviser til, at regeringsstyrker har foretaget udenretslige drab på civile, herunder på kvinder og børn, tortur og mishandling, begået seksuel vold, herunder voldtægt, kønsbaseret vold, ødelagt ejendom, herunder landsbyer, hjem, sundhedsfaciliteter og hospitaler, plyndret ejendom, og har anholdt og tilbageholdt borgere vilkårligt alt sammen som følge af fjendtligheder fra eller formodet samarbejde med separatisterne;

L. der henviser til, at væbnede separatister i de første fem måneder af 2021 gennemførte mindst 27 angreb med improviserede eksplosive anordninger i 13 byer, mere end i alle krisens foregående år tilsammen; der henviser til, at de har voldtaget, dræbt, tortureret, voldeligt overfaldet, truet og kidnappet hundredvis af mennesker, herunder kvinder, humanitære hjælpearbejdere, lærere og børn, der formodes at have samarbejdet med militæret;

M. der henviser til, at denne konflikt har haft en uforholdsmæssig stor indvirkning på børn, idet 700 000 elever er blevet frataget deres ret til uddannelse på grund af en tvungen boykot af skolerne i de engelsksprogede regioner; der henviser til, at børn i Cameroun pr. august 2021 udgør 28 % af alle overlevende efter kønsbaseret vold og står over for en øget risiko for rekruttering af børn, børnearbejde og børnemisbrug, idet over 50 % af alle børn i Cameroun angiveligt er blevet misbrugt; der henviser til, at ifølge FN's Befolkningsfond blev 38 % af kvinderne i Cameroun i alderen 20-24 år gift, inden de var fyldt 18 år, og 13 % blev gift, inden de var fyldt 15 år;

N. der henviser til, at præsident Biya som følge af internationalt pres nedsatte en undersøgelseskommission vedrørende drabene i Ngarbuh, hvorefter regeringen indrømmede, at dets sikkerhedsstyrker bærer et vist ansvar, og bebudede anholdelsen af de involverede personer; der henviser til, at der imidlertid ikke foreligger yderligere oplysninger herom;

O. der henviser til, at nedlukningen blev håndhævet strengt, herunder lukning af næsten alle skoler og læringscentre; der henviser til, at der blev begået vold mod enkeltpersoner, der nægtede at overholde nedlukningen, herunder børn og lærere; der henviser til, at skoler, universiteter og hospitaler blev angrebet, hvilket forværrede og forlængede krænkelserne af retten til adgang til uddannelse og førte til fratagelse af adgangen til afgørende sundhedspleje;

P. der henviser til, at spændingerne er steget i landet siden præsidentvalget i 2018; der henviser til, at præsident Biya i september 2019 organiserede en national dialog med henblik på at løse konflikten mellem væbnede styrker og separatistiske oprørere i de engelsktalende regioner; der henviser til, at to år senere har gennemførelsen af foranstaltningerne kun givet få resultater; der henviser til, at forskellige forsøg i 2020 og 2021 på at løse krisen i Cameroun har slået fejl;

Q. der henviser til, at præsidentdekreterne om overførslen af kompetencer og en gradvis overførsel af menneskelige og finansielle ressourcer til de decentrale myndigheder med henblik på den konkrete gennemførelse af decentraliseringsprocessen stadig ikke er undertegnet;

R. der henviser til, at regeringen fortsat begrænser ytrings- og foreningsfriheden og i stigende grad er blevet intolerant over for politisk protest; der henviser til, at hundredvis af medlemmer af oppositionspartiet og oppositionstilhængere er blev arresteret efter demonstrationer, der opfordrede til en fredelig løsning på krisen i de engelsksprogede regioner; der henviser til, at den politiske opposition, demonstranter, journalister og civilsamfundet konstant pålægges begrænsninger;

S. der henviser til, at Camerouns straffelov straffer seksuelle forhold mellem personer af samme køn med op til fem års fængsel; der henviser til, at der er rapporteret om adskillige tilfælde af arrestation og chikane af LGBTQI-personer i de seneste år og måneder;

T. der henviser til, at Cameroun står over for yderligere trusler fra Boko Haram og Den Islamiske Stat Vestafrika (ISWAP) i Far North-regionen; Der henviser til, at den væbnede islamistiske gruppe Boko Harams angreb omfattede daglige drab, bortførelser, tyverier og ødelæggelse af ejendom med alvorlige menneskerettighedskrænkelser og brud på folkeretten og den humanitære folkeret til følge; der henviser til, at der også deltog selvmordsbombere og børnesoldater i disse angreb; Der henviser til, at mindst 80 civile siden december 2020 er blevet dræbt af Boko Haram, og at over 340 000 mennesker i august 2021 var internt fordrevne; der henviser til, at Boko Harams leders, Abubakar Shekaus, formodede død i en konfrontation i Nigeria med udbryderfraktionen ISWAP, bidrog til at konsolidere ISWAP's magt og øgede usikkerheden i Camerouns Far North-region; der henviser til, at regeringsstyrkerne ikke er i stand til effektivt at beskytte den berørte befolkning;

1. er dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i Cameroun; understreger borgernes ret til ytrings-, forsamlings- og foreningsfrihed; opfordrer til respekt for menneskerettighederne og opfordrer regeringen i Cameroun til at tage alle nødvendige skridt til at overholde sine forpligtelser til at beskytte disse rettigheder;

2. opfordrer indtrængende både Camerouns regering og separatistgruppers politiske og militære ledere til at nå til enighed om en humanitær våbenhvile, og opfordrer konfliktens parter til at nå til enighed om tillidsskabende foranstaltninger såsom løsladelse af ikkevoldelige politiske fanger og ophævelse af skoleboykotter; opfordrer indtrængende præsident Biyas regering og de engelsktalende separatister til straks at genoptage fredsforhandlingerne; opfordrer indtrængende det internationale samfund, navnlig Den Afrikanske Union, Unionen af Centralafrikanske Stater og EU, til at bidrage til at lette dialogen ved at tilbyde mægling; understreger vigtigheden af regionalt samarbejde og opfordrer indtrængende regeringen til at arbejde tæt sammen med Den Afrikanske Union og Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab; beklager, at begge parter i konflikten ikke har indledt og ikke er villige til at deltage i ægte meningsfulde fredsforhandlinger med henblik på at løse konflikten; er overbevist om, at politisk dialog, der føres i en ånd af kompromis, effektiv politisk deltagelse og inklusion — herunder af alle relevante interessenter — er den eneste farbare vej til varig fred; opfordrer både Camerouns regering og separatistgruppernes ledere til at gøre brug af de eksisterende mæglingstilbud fra tredjeparter til at indlede øjeblikkelige og direkte forhandlinger;

3. fordømmer de krænkelser af menneskerettighederne, folkeretten og den humanitære folkeret, som parterne i den væbnede konflikt har begået, og understreger vigtigheden af kampen mod straffrihed; opfordrer de camerounske myndigheder til at sikre en uafhængig, effektiv, gennemsigtig og upartisk efterforskning og retsforfølgning af de alvorlige krænkelser og overgreb, som begås af både statslige og ikke-statslige aktører, i overensstemmelse med folkeretten og internationale standarder, for at sikre, at de personer, der bærer ansvaret for menneskerettighedskrænkelser, bliver stillet til ansvar og retsforfulgt ved en retfærdig rettergang med henblik på at sætte en stopper for straffrihed og sikre retsvæsenets uafhængighed, noget som er centrale elementer i retsstaten og udgør grundlaget for en velfungerende demokratisk stat;

4. opfordrer den etiopiske regering til at undertegne og ratificere Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; opfordrer endvidere EU til at anvende den politiske indflydelse, som udviklingsbistand og andre bilaterale programmer giver, for at fremme menneskerettighederne i Cameroun;

5. modsætter sig anvendelsen af militærdomstole til retssager mod civile; minder om de internationale forpligtelser for så vidt angår retfærdig rettergang, som Cameroun er bundet af, minder Cameroun om dets forpligtelse til at sikre alle borgeres ret til en retfærdig rettergang ved uafhængige domstole og minder om, at militærdomstole ikke bør have jurisdiktion over civilbefolkningen;

6. opfordrer de camerounske myndigheder til at ophøre med at indstævne borgere for militærdomstole, med i forvejen fastsatte resultater og idømmelse af dødsstraf, hvilket er ulovligt i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning; minder om, at dødsstraf ikke er blevet anvendt i Cameroun siden 1997, hvilket er en milepæl i landets vej mod fuldstændig afskaffelse af dødsstraf; gentager EU's stærke modstand mod dødsstraf, uanset forbrydelsens art og uden undtagelse; opfordrer Camerouns regering til at sikre, at den afskaffes; opfordrer Camerouns regering til at ratificere den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som handler om afskaffelse af dødsstraf; opfordrer indtrængende domstolene til at afstå fra at afsige sådanne domme og bekræfte, at de ikke vil anvende dødsstraf;

7. beklager anvendelsen af vold, navnlig mod børn, og er især bekymret over krisens indvirkning på børn; opfordrer begge parter i konflikten til at ophøre med målrettet at gå efter civile og opfordrer indtrængende separatisterne til øjeblikkeligt at indstille angrebene på skoler, med omgående virkning at standse alle tvungne boykotter af uddannelse og gøre det muligt for alle elever og lærere at vende sikkert tilbage til skolerne;

8. opfordrer de camerounske myndigheder til at beskytte alle kvinder i landet, navnlig i konfliktområderne, og til at fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status ved at fremme kvinders og kvinderettighedsorganisationers deltagelse i det offentlige og politiske liv; opfordrer til at udvikle særlige EU-foranstaltninger til at styrke rettighederne for forskellige grupper af kvinder og navnlig have fokus på unge, migranter, kvinder med hiv, LGBTQI-personer og personer med handicap;

9. mener, at decentraliseringsprocessen, set som et system til økonomisk, social og politisk styring, er et centralt instrument til at imødegå de mange udviklingsmæssige udfordringer, navnlig gennem øget ansvarlighed for lokale politikere og lokale forvaltninger over for engagerede borgere; glæder sig over EU's støtte til processen;

10. fordømmer den overdrevne magtanvendelse og det overdrevne magtmisbrug over for politiske modstandere og fredelige demonstranter; beklager anvendelsen af nedlukningsforanstaltninger såsom udgangsforbud eller forbud mod offentlige forsamlinger under covid-19-pandemien til at indskrænke ytringsfriheden, pressefriheden og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger; udtrykker bekymring over ytrings- og pressefrihedssituationen i Cameroun; beklager den vilkårlige anholdelse og chikane af journalister og oppositionspolitikere og undertrykkelsen af politisk opposition; opfordrer Camerouns myndigheder til omgående og uden betingelser at løslade politiske modstandere, demonstranter og alle andre borgere, som er blevet vilkårligt anholdt og fængslet alene med politiske formål; fordømmer krænkelserne af grundlæggende frihedsrettigheder;

11. opfordrer sociale medieplatforme til at samarbejde med regeringen, oppositionen og civilsamfundet for at sikre, at deres sider kontrolleres, og begrænse opildnende indhold, hadefuld tale og desinformation, som yderligere nedbryder relationerne mellem de forskellige grupper i samfundet;

12. beklager, at over 40 000 personer blev forment adgang til fødevarehjælp på grund af usikkerhed og vejspærringer i de nordvestlige og sydvestlige regioner, de nylige angreb på sundhedsfaciliteter og sundhedspersonale og forbuddet mod humanitære aktiviteter under nedlukningen; fordømmer blokaden af humanitær bistand og angrebene mod humanitære hjælpearbejdere, herunder bortførelse og chikanering af og drab på sådanne i Camerouns nordvestlige og sydvestlige regioner, samt den tiltagende intimidering af uafhængige observatører og menneskerettighedsforkæmpere, navnlig kvinderetsforkæmpere, hvis indsats er vigtigere end nogensinde i betragtning af de alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som begås af alle konfliktens parter; insisterer på, at alle konfliktens parter straks giver uhindret adgang for humanitær bistand; opfordrer Camerouns regering til at sikre, at humanitær bistand når ud til alle kriseramte regioner;

13. opfordrer FN og EU til fortsat at overvåge den humanitære situation og vurdere behovene; opfordrer det internationale samfund, herunder EU og dets medlemsstater, til akut humanitær støtte for herigennem effektivt at imødekomme og opfylde befolkningens umiddelbare behov; mener, at en undersøgelsesmission fra FN's Menneskerettighedsråd til Cameroun ville være hensigtsmæssig med henblik på at fastslå, i hvilket omfang den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret er blevet krænket, og af hvem;

14. fordømmer Boko Harams terrorhandlinger i Cameroun; anerkender de camerounske myndigheders indsats for at bekæmpe gruppen; opfordrer det internationale samfund til at støtte alle bestræbelser på at bekæmpe den væbnede islamistiske gruppe; insisterer på, at kampen mod terrorisme kun kan blive effektiv, hvis vi adresserer årsagerne til og de specifikke problemer, der knytter sig til ulighed;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, Camerouns regering og parlament samt medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling ACS-EU.